

OSLO TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 29.11.2022 i Oslo tingrett,
Saksnr.: 22-127988TVI-TOSL/04
Dommer: Tingrettsdommer Per Kaare Nerdrum
Saken gjelder: Vederlag og/eller erstatning for kringkasting og tilgjengeliggjøring av utdrag av 11 Premier League fotballkamper, jf åndsverkloven § 22 fjerde ledd.

Kjennelse om bevistilgang.

Viaplay Group Sweden AB

Advokat Andreas Bruun Bernt
Rettslig medhjelper advokat Mikal Aunet
Brøndmo

mot

TV 2 AS

Advokat Sigurd Holter Torp
Rettslig medhjelper advokat Severin
Slottemo Lyngstad

KJENNELSE

Saksøker Viaplay Group Sweden AB ("*Viaplay*") tok ut stevning 8 september 2022 med krav om vederlag og/eller erstatning for TV 2s kringkasting av utdrag av Viaplays utsendelse av 11 angitte Premier League fotballkamper fra 7 til 27 august 2022, og for TV 2s tilgjengeliggjøring på TV2.no av utdragene for ni av kampene.

TV 2 AS ("*TV 2*") har påstått seg frifunnet. Sakens springende punkt er hvorvidt TV 2s kringkasting og tilgjengeliggjøring av kamputdragene faller inn under unntaket i åndsverkloven § 22 fjerde ledd for kringkasting mv av "*korte utdrag fra begivenheter av stor interesse for allmennheten*" på de i loven nærmere angitte vilkår ("*Nyhetsfritaket*").

I stevningen fremmet Viaplay totalt 12 nummererte begjæringer om bevis tilgang. Begjæring nr 7-12 er imøtekommet, og begjæring nr 1 er frafalt. Denne kjennelse avgjør om TV 2 plikter å imøtekomme begjæring nr 2 – 6. Disse gjelder

2. Alle skriftlige vurderinger/utsagn (eposter, notater, instruksjoner osv.) som er foretatt eller utvekslet internt hos TV2 knyttet til lovligheten eller vilkårene i loven for bruk av Viaplays utdrag som omfattes av påstanden..
3. Eventuelle skriftlige instruksjoner eller retningslinjer internt hos TV2 knyttet til hvilke saker som skal publiseres med videoavspilling på TV2.no. Det bes om alle slike instruksjoner eller retningslinjer som var i kraft eller gitt i løpet av august 2022.
4. Eventuelt skriftlig materiale (herunder presentasjoner osv.) internt hos TV2 knyttet til redaksjonsmøtet som ble avholdt før serierunden helgen 19.-21. august 2022, der man så gjennom helgens kamper og gjennomgikk TV2s retningslinjer for bruk av bilder fra Viaplay.
5. Eventuelle skriftstykker (eposter osv.) fra utgavesjefer hos TV2 der det er tatt beslutning om bruk av Viaplays utdrag som omfattes av påstanden.
6. Alle eventuelle skriftstykker (eposter osv.) der utgavesjefen hos TV2 har løftet spørsmålet om bruk av utdrag fra Viaplay til redaksjonell overordnet. TV2 har opplyst at dette skal gjøres «*i tvilstilfeller*».

Begjæringene er avgrenset mot TV 2s korrespondanse med interne eller eksterne advokater.

Viaplay har i det vesentlige anført:

- at hovedregelen i åndsverkloven § 22 forbyr både opptak og tilgjengeliggjøring av andres kringkastingssendinger. Nyhetsfritaket i fjerde ledd er blant annet begrenset til "*begivenheter av stor interesse for allmennheten*". TV 2 opplyser at beslutning om bruk av andre kringkasteres bilder treffes av vakthavende utgavesjef, som i tvilstilfeller skal kontakte sin redaksjonelle overordnede. TV 2 hevder å ha vurdert den allmenne interesses størrelse i sann tid, men legger ikke frem noen datidige og bekræftende nedtegnelser av disse. I stedet tilbys etterfølgende begrunnelser i brev og prosesskriv og vitners erindringer etter at tvisten har oppstått. Det er ikke påstått at datidige nedtegnelser ikke eksisterer. Slike datidige nedtegnelser vil være både relevante og viktige for vurderingen av om unntaket i § 22 fjerde ledd er oppfylt;

- at TV 2s begrunnelse for å unnlate fremleggelse mangler hjemmel, og kan ikke føre frem. Argumentet om at tilgang til interne dokumenter kan ha en "*chilling effect*" og/eller påvirke publistiske avgjørelser treffer på siden av saken her siden de begjærte dokumenter verken gjelder redaksjonell vurdering av upublisert informasjon, kilder, journalistiske arbeidsmetoder, upubliserte saker eller påståtte forretningshemmeligheter. De retter seg mot lovligheten av TV 2s opptak og etterfølgende publisering av Viaplays bilder uten samtykke. Argumentet om at opprinnelige nedtegnelser vil være fragmentariske i forhold til den foretatt løpende helhetsvurdering strider med både tvistelovens system og prinsippet om fri bevisbedømmelse. Parten plikter å opplyse saken "*riktig og fullstendig*" etter § 21-4. Partens egne datidige nedtegnelser om sakens tvistesporsmål kan da ikke unntas fordi saksøkte påstår at nedtegnelsene kan misforstås etter at tvisten har oppstått;
- at begjæring nr 2 – 6 er tilstrekkelig spesifisert og avgrenset. De gjelder vurderinger TV 2 hevder er foretatt eller skal foretas. Vurderingene ligger i kjernen av hovedsakens tvistepunkt, og TV 2 har varslet vitneførsel om vurderingene. Datidige nedtegnelser om slike bevisstema kan ikke holdes tilbake; og
- at Viaplays avtale med VG/VGTV inneholder forretningshemmeligheter, og legges derfor frem i sladdet skikkelse. Avtalen bekrefter at VG/VGTV har innrettet seg etter Oslo tingretts dom, og betaler i dag betydelige vederlag til Viaplay for å kunne tilgjengeliggjøre utdrag av Viaplays sendinger for allmenheten.

TV 2 har i det vesentlige anført:

- at all TV 2s publisering skjer forsettlig, slik at enhver publisering utenfor § 22 fjerde ledd erkjennes å etablere ansvarsgrunnlag etter § 81 første ledd. Provokasjon nr 2-6 er derfor uten relevans for både lovtolkning og vurdering av ansvarsgrunnlaget, og faller av den grunn utenfor den avgjørelse retten skal treffe i saken, jf tvisteloven § 21-7;
- at redaksjonelle vurderinger er i det alt vesentlige muntlige og utpreget dynamiske under løpende påvirkning av nyhetsbildet. Eventuelle eposter eller nedtegnelser vil nødvendigvis være fragmentariske og gi et skjevt bilde av helheten. Rekkevidden av unntaket i § 22 fjerde ledd avgjøres objektivt av retten i ettertid; ikke subjektivt av partene i sann tid. TV 2 er verken bundet av bevis som var tilgjengelige eller vurderinger foretatt på publiseringstidspunktet i saken. Samtidig er TV 2s interne dokumenter verken relevante rettskilddefaktor for lovtolkningen, for rettens vurdering av størrelsen av begivenhetens interesse for allmenheten; eller for om utdraget er lengre enn nyhetsformålet tilsier. Det gir seg selv at TV 2 mener samtlige utdrag faller inn under unntaksregelen, samtidig som TV 2s subjektive vurdering er uten selvstendig betydning for rettens bedømmelse.

Provokasjon nr 2-6 er i intet tilfelle egnet til å styrke avgjørelsesgrunnlaget nevneverdig, samtidig som beviset må føres på annen måte, jf § 21-7 (2) bokstav b – c. Den dynamiske og flyktige natur av redaksjonelle vurderinger vil nødvendigvis gi et ufullstendig og skjevt bilde av helheten og av om vilkårene etter § 22 fjerde ledd er oppfylt. Innsyn i andre nyhetsredaksjoners interne dokumenter vil ha en "*chilling effect*" i strid med EMK art 10 og nyhetsrettens formål, ved at frykt for utilstrekkelige datidige nedtegnelser vil kunne medføre at redaksjonen avstår fra å benytte nyhetsretten. I tillegg vil redaksjonelle nedtegnelser gjerne foregå på tilgangsbegrensede plattformer som kan inneholde både kildevernet informasjon, upublisert materiale og andre sensitive opplysninger. TV 2 har derfor avstått fra å undersøke eventuell redaksjonell korrespondanses eksistens og eventuelle innhold, og kan verken bekrefte eller avkrefte om etterspurte dokumenter eksisterer. De aktuelle bevisetema må derfor belyses på annen måte – fortrinnsvis muntlige forklaringer fra de aktuelle medarbeidere.

Også proporsjonalitetsprinsippet tilsier at begjæringen avvises, jf § 21-8. Bevisverdien er liten eller manglende; fremleggelse vil kreve omfattende og inngripende undersøkelser, og tungtveiende prinsipielle hensyn taler mot fremleggelse, jf foregående avsnitt; og

- at det ikke er riktig at den redaksjonelle vurdering må foretas før kampstart. Det kan ikke forutsies hvilke hendelser som vil kunne utløse nyhetsretten. Opptak må nødvendigvis gjøres i forkant, og den redaksjonelle vurdering må gjøres ved eventuell publisering etter hendelsen. Lovforarbeidene klargjør at hovedregelen i § 22 første ledd ikke avskjærer TV 2 fra å fritt velge utdrag fra den eneberettigedes signaler.

Tingretten tar i samsvar med HR-2019-997-A avsnitt 23-33 det utgangspunkt at tvistelovens bevisregler er utformet med sikte på å generelt fremme materielt riktige avgjørelser, og at dette hensyn står sterkt. Partene har således plikt til å sørge for at saken blir riktig og fullstendig opplyst etter tvisteloven § 21-4, og tredjemann har plikt til å gi tilgang til gjenstander som kan utgjøre bevis i en rettssak etter § 21-5. Disse plikter må samtidig i noen grad vike for andre viktige hensyn, jf blant annet de særlige regler om bevis tilgang i § 26-5 og § 26-6. Det er ikke omtvistet at tvistelovens regler om bevis tilgang til gjenstander også omfatter elektronisk lagret informasjon, jf tvisteloven § 26-1 og Rt 2004 s 1467 avsnitt 22 for stillingen allerede under tvistemålsloven av 1915.

For å pålegge bevis tilgang stiller tvisteloven hovedkrav i tre dimensjoner - henholdsvis spesifisering, relevans og forholdsmessighet. Samlet sett skjerpet tvisteloven partens sannhets- og opplysningsplikt noe sammenlignet med situasjonen under tvistemålsloven av 1915, men uten å derved innføre "*discovery*" eller "*disclosure*" etter amerikansk eller

engelsk mønster. Unnlatelsen skyldtes i første rekke tungtveiende tids- og kostnadseffektivitetshensyn.

Hva som utgjør bevis i den enkelte sak vil avhenge av partenes krav, påstandsgrunnlag og pretensjoner om rettsgrunnlag. Saken her gjelder vederlag og/eller erstatning for påstått urettmessig kringkasting og tilgjengeliggjøring av utdrag fra 11 Premier League fotballkamper. Kravet innebærer at retten prejudisielt må ta stilling til om TV 2s kringkasting og tilgjengeliggjøring av Viaplays bilder har hjemmel i § 22 fjerde ledd. I tillegg er partene uenige om på hvilket tidspunkt vilkårene i Nyhetsfritaket må foreligge – ved sending eller allerede ved fjernsynsselskapets opptak av Viaplays sending. Rettens avgjørelser innebærer dels lovtolkning, dels bevisbedømmelse og dels subsumpsjon; dvs anvendelse av den fortolkede rettslige norm på de sannsynliggjorte faktiske omstendigheter. Nyhetsfritaket i § 22 fjerde ledd lyder:

"Uten hinder av denne bestemmelsen kan et fjernsynsselskap som er etablert innenfor EØS-området, i sine generelle nyhetssendinger vederlagsfritt sende korte utdrag fra begivenheter av stor interesse for allmennheten, som et annet fjernsynsselskap har eksklusive rettigheter til å sende fra. Korte utdrag fra slik begivenhet skal ikke være lengre enn det nyhetsformålet tilsier, og kan uansett ikke overstige 90 sekunder. Utdrag kan bare gjengis så lenge begivenheten har nyhetsinteresse. Utdragets kilde skal angis med mindre det av praktiske grunner er umulig, og den opprinnelige sendingens karakter må ikke forandres eller forringes. Etter at fjernsynsselskapet har sendt utdrag i kringkastingssending, kan selskapet gjøre den samme nyhetssendingen som utdraget inngår i, tilgjengelig som audiovisuell bestillingstjeneste."

Spesifikasjonskravet for bevis tilgang er dels begrunnet i at den fremleggende part skal kunne vite hva som begjæres fremlagt; dels i at retten skal ha et grunnlag for å vurdere om dokumentet kan inneholde noe som kan ha bevisbetydning i saken, jf Rt 2007 s 920 avsnitt 39 og LB-2021-154854. Selv om ingen av provokasjonene retter seg mot noe individualisert enkelt dokument, gjelder de skriftlig materiale (epost, notater, instruksjoner mv) avgrenset gjennom ulike innholdskategorier som alle omfatter skriftlige nedtegnelser vedrørende beslutningsgrunnlaget for TV 2s utforming og avgrensning av de utdrag man valgte å utforme, kringkaste og deretter tilgjengeliggjøre fra 11 fotballkamper spilt i løpet av Premier Leagues første tre serierunder fra 7 til 27 august 2022. TV 2 har verken anført at de etterspurte dokumenter er utilstrekkelig spesifisert, eller at de ikke eksisterer, jf Rt 2007 s 920 avsnitt 49 med videre henvisninger. Derimot opplyses i dok 30 s 5 at TV 2 ennå ikke har undersøkt om de etterspurte dokumenter finnes eller ei.

Forholdsmessighetskravet kommer til uttrykk gjennom tvisteloven § 26-5 (3), som åpner for at retten avslår bevis tilgang som vil medføre kostnader som ikke står i rimelig forhold til tvisten og den mulige verdien av beviset, eller som parten har tilnærmet samme mulighet for tilgang til selv. Retten kan etter samme bestemmelse sette som vilkår at den som begjærer bevis tilgang forskutterer utgiftene.

Saken gjelder forvaltningen av formuesrettigheter av svært stor finansiell og forretningsstrategisk verdi. Begjæringen om bevis tilgang retter seg mot det faktiske

grunnlag for bedømmelsen av sakens springende punkt. Den aktuelle type bevis – datidige nedtegnelser foretatt før konflikten oppsto – tillegges ofte stor vekt i saker der enkelt-elementer i et sammensatt bevismateriale kan trekke i ulike retninger, jf eksempelvis Rt 1998 s 1565. Det hindrer ikke bevistilgang at bevistemaet også kan søkes belyst ved vitneavhør under hovedforhandlingen, jf Rt 1998 s 583. Som der nevnt tilsier både hensynet til kontradiksjon og forholdsmessighet at innholdet i datidige nedtegnelser foretatt før tvisten oppsto bør gjøres tilgjengelig allerede under saksforberedelsen.

I tillegg nevnes at bare TV 2 kan dokumentere hvilke faktiske omstendigheter TV 2 bygget på ved opptak, utsendelse og tilgjengeliggjøring av utdragene av Viaplays utsendelser av sakens 11 fotballkamper. Det er ikke anført at kostnadene ved bevistilgangen vil være særlig tyngende, og TV 2 har heller ikke bedt om at utgiftene forskutteres.

Relevanskravet innebærer at de begjærte dokumenter må knytte seg til bevisbedømmelsen – gjerne formulert som et krav om at dokumentene må være "*bærer av informasjon om relevante faktiske omstendigheter*" som kan ha betydning for den avgjørelse som skal treffes, jf Rt 2013 s 817 avsnitt 9 og HR-2021-50-U avsnitt 8. Utenfor dette faller for det første dokumenter som belyser rettsreglenes innhold, eller aktørers oppfatning av rettsreglenes innhold. Ansvar for rettsanvendelsen ligger hos retten etter eget tiltak, jf tvisteloven § 11-3. Dernest faller også partens mulige vurderinger av subsumpsjonen utenfor bevisreglenes virkeområde, jf allerede Rt 1970 s 1543.

På den annen side er tvistemålslovens praksis vedrørende "*interne arbeidsdokumenter*" ikke videreført under tvisteloven. Dersom et dokument – uansett om det måtte anses som et "*internt arbeidsdokument*" eller ei - inneholder opplysninger om relevante faktiske forhold, kan det pålegges fremlagt selv om de faktiske opplysninger bare inngår som ledd i interne vurderinger, jf Skoghøy, Tvisteløsning, 2022, s 843 - 55, særlig s 844 første hele avsnitt.

Det er retten selv som avgjør om de fremprovoserte dokumenter er relevante som bevis eller ei - partenes pretensjoner er på dette punkt ikke avgjørende, jf HR-2019-997-A avsnitt 58 og 63.

Nyhetsunntaket avgrenses av lovvilkår om "*generelle nyhetssendinger*"; om hva "*nyhetsformålet tilsier*"; om hvor lenge begivenheten har "*nyhetsinteresse*", og omfatter bare begivenheter som har "*stor interesse for allmennheten*". Selv om flere av vilkårene aktualiserer rettslige subsumpsjonskjønn i seg selv, finner tingretten at de også stiller krav til situasjonens underliggende faktiske side. Etter tingrettens syn avgrenses således ikke Nyhetsunntaket's grenser og innhold bare gjennom *rettslige standarder* – dvs rettsregler som gjennom å inneholde en skjønnsmessig vurderings-norm utenfor seg selv tar opp i seg oppfatninger, avveininger og kunnskap slik de måtte være til enhver tid i samfunnet eller på vedkommende livs- eller fag-område. Lovbestemmelser som viser til "*utuktig*", "*redelighet og god tro*", "*barnets beste*", "*allmenne etiske reaksjoner*", "*god forretningsskikk*" eller "*god skikk*" etter åndsverkloven § 5 om retten til navngivelse er typiske eksempler på rettslige standarder. Nyhetsunntaket er ikke formulert som en rettslig

standard. I tillegg synes partene å være uenige om sakens underliggende faktiske side, slik at denne ventelig vil måtte belyses under hovedforhandlingen.

Etter tingrettens syn øker TV 2s anførsel om at all publisering skjer forsettlig sammenholdt med Premier League-rettighetenes store økonomiske og forretningsmessige verdi sannsynligheten for at datidige nedtegnelser kan bære informasjon om relevante faktiske omstendigheter av betydning for publiseringens lovlighet. I tillegg finner tingretten det sannsynlig at TV 2 var særlig bevisst på Nyhetsfritakets vilkår og rekkevidde da Premier Leagues første spilleomgang startet i august 2022.

Det er opplyst at TV 2 hadde enerett til å sende Premier League i Norge i 12 år fra 2010 til og med sesongen 2021-22; at Premier League-sendingene førte flere hundre tusen abonnenter med høy betalingsvilje til kanalen (stevningen s 4, jf dokumentsamlingen s 79); og at TV 2 betalte henholdsvis 390 millioner kr for sesongene 2010-13 og 1,8 milliarder kr for årene 2016-18 for rettighetene (dokumentsamlingen s 79 og 81). Saken her gjelder de tre første spilleomgangene TV 2 manglet rett til å sende Premier League i Norge.

Den konkrete bevisverdi må vurderes av den dømmende rett etter norsk retts vanlige bevisbedømmelsesprinsipper og i sammenheng med sakens øvrige bevis, jf Rt 2004 s 1467 avsnitt 27. Det er ikke tilstrekkelig for bevisavskjæring at beviset er perifert eller antas å ha liten betydning, jf Rt 2013 s 817 avsnitt 10 med videre henvisninger. TV 2s anførsel om at de dokumentbevis som kreves fremlagt vil gi et fragmentarisk og/eller villedende inntrykk kan derfor ikke avskjære bevisstilgang. Mange enkeltbevis vil kunne gi et fragmentarisk og/eller villedende inntrykk isolert bedømt. Løsningen er å vurdere de samlede bevismidler i sammenheng; ikke å avskjære enkeltbevisene en for en.

Etter tvisteloven faller partens edisjonsplikt sammen med forklaringsplikten. Tingretten finner derfor at relevanskravet vil være oppfylt for alle de spesifiserte dokumenter som inneholder "*informasjon om relevante faktiske omstendigheter*" for anvendelsen av Nyhetsunntaket, selv om de også måtte inneholde informasjon om lovtolkning eller subsumpsjon. Unntatt herfra er bare informasjon omfattet av et av tvistelovens bevisforbud eller bevisfritak etter kapittel 22, som i så fall kan eller må sladdes, jf tvisteloven § 26-7 (2) annet punktum og HR-2018-2404-A avsnitt 38-40 med videre henvisninger. Som nevnt ovenfor omfatter ikke begjæringen om bevisstilgang TV 2s korrespondanse med interne eller eksterne advokater.

I tillegg følger det av HR-2021-50-U avsnitt 8 at bevisstilgang skal avslås der de etterspurte bevis må avskjæres etter § 21-7 eller § 21-8. Begge bestemmelser gir retten adgang, men ikke plikt, til å nekte tilbudte bevis ført. TV 2 har anført begge bestemmelser.

I dok 30 s 2 anføres at TV 2 står "*fritt til i ettertid å argumentere og fremlegge bevis for at vilkårene for nyhetsretten var oppfylt, uten å være bundet verken til vurderingen eller de bevis man måtte være kjent med på publiseringstidspunktet.*" (understreket her). Tingretten er enig i at TV 2 kan legge frem bevis man ikke kjente på publiseringstidspunktet, og at man står fritt til å endre sine anførsler, påstandsgrunnlag og argumentasjon frem til

saksforberedelsens avslutning, jf tvisteloven § 9-10 sammenholdt med § 9-16. Derimot gir ikke § 21-7 (1) en part adgang til å holde tilbake bevis vedrørende sakens relevante faktiske omstendigheter, uavhengig av om parten var kjent med dem allerede på publiseringstidspunktet eller først senere. I den grad den siterte anførsel tilsier noe annet, fører den ikke frem for tingretten.

I dok 30 s 4 tredje siste avsnitt anfører TV 2 også at retten "*uansett bør avslå begjæringene om bevistilgang fordi de under enhver omstendighet ikke er egnet til å styrke avgjørelsesgrunnlaget nevneverdig og/eller at det er nødvendig å føre beviset på annen måte.*" Anførselen gjengir ordlyden i § 21-7 (2) bokstav b og c om rettens adgang til å begrense en parts adgang til å føre bevis, men begrunner ikke nærmere hvorfor bestemmelsens vilkår skulle være oppfylt. Retten finner at verken § 21-7 eller § 21-8 kan avskjære Viaplays begjæring om bevistilgang pkt 2-6.

Verken tingretten eller Viaplay kjenner innholdet i de dokumenter det er begjært bevistilgang til. Ved tvist om bevistilgang kan retten kreve gjenstanden fremlagt til avgjørelse av om den utgjør bevis, jf § 26-7 (1). I Rt 2014 s 1324 avsnitt 24 bygget Høyesteretts ankeutvalg på at retten bør vise varsomhet med å avskjære bevis under saksforberedelsen, hvor det kan være tvil. Dersom dommeren etter fremleggelse finner at gjenstanden ikke skal legges frem, må han vurdere om han skal fratrukke, jf Ot prp nr 51 (2004-2005) s 468. Proposisjonen bygger på at en slik typesituasjon ikke vil utgjøre noen automatisk inhabilitetsgrunn, jf domstolloven § 108.

Endelig har TV 2 anført i dok 30 s 2 og s 4 – 5 at foretakets rolle som nyhetsredaksjon med tilgang til kildevernet informasjon tilsier at begjæringen om bevistilgang må avslås. Anførselen bygger dels på at bevistilgang til eventuelle datidige nedtegnelser vil kunne ha en "*chilling effect*" ved at frykten for at nedtegnelsene vil kunne vise seg utilstrekkelige vil kunne medføre at redaksjonen helt avstår fra å gjøre bruk av Nyhetsunntaket, og dels i at fjernsynsselskapets gjennomgang av redaksjonelle nedtegnelser vil kunne eksponere fjernsynsselskapet for kildevernet informasjon, upublisert materiale og annet sensitivt materiale hos redaksjonen. Anførselen viser til EMK art 10 om ytringsfrihet og Nyhetsunntakets formål, men utvikler ikke disse rettsgrunnlag særlig utførlig. Bevisfritaket i tvisteloven § 22-11 vedrørende massemedias kildevern anføres imidlertid ikke, og tingretten finner klart at saken her ikke gjelder TV 2s kildevern.

Etter tingrettens syn knytter den såkalte "*chilling effect*" seg særlig til langtidseffekten ved å gjøre unntak fra kildevernet og derved risikere at viktige kilder til opplysninger av samfunnsmessig betydning vil tørke inn over tid, jf Rt 2010 s 1381 avsnitt 62 med videre henvisninger. Retten ser ingen parallell tungtveiende samfunnsinteresse i å beskytte konkurrerende kommersielle kringkasteres egen vurdering av de underliggende faktiske forhold når beslutning om å sende nyhetsutdrag fra begivenheter som andre fjernsynsselskap har eksklusive senderrettigheter til, fattes. Tingretten ser heller ikke at redaktørens frykt for at foretatte skriftlige nedtegnelser skulle finnes utilstrekkelig i ettertid skulle medføre samfunnsuheldig tilbakeholdenhet fra å gjøre bruk av Nyhetsunntaket.

Åndsverkloven pålegger ingen skriftlig nedtegnelse, og en eventuell nedtegnelse kan suppleres med andre bevismidler. Spørsmålet i saken her er det motsatte, nemlig om eventuelle foreliggende tidsnære nedtegnelser av de underliggende faktiske forhold kan holdes tilbake av en part med plikt til å sørge for at saken blir "*riktig og fullstendig opplyst*", jf tvisteloven § 21-4. Etter tingrettens syn kan verken kildevernets "*chilling effect*" eller frykten for at fjernsynsselskapets administrative og merkantile side eksponeres for sensitivt materiale hos redaksjonen begrunne at eventuelle tidsnære nedtegnelser holdes utenfor saken.

Det er ikke anført at AMT-direktivet (2010/13/EU) eller rettspraksis bygget på dette skulle ha selvstendig betydning for bedømmelsen av begjæringen om bevisstilgang.

Etter dette går tingretten over til å bedømme de enkelte begjæringer om bevisstilgang:

Viaplays begjæring nr 2 omfatter "*alle skriftlige vurderinger/utsagn (eposter, notater, instruksjoner osv.) som er foretatt eller utvekslet internt hos TV2 knyttet til lovligheten eller vilkårene i loven for bruk av Viaplays utdrag*" av sakens 11 fotballkamper. Begjæringen omfatter alle skriftlige nedtegnelser foretatt internt hos TV 2, eller utvekslet internt i TV 2. Begjæring nr 2 omfatter et stort antall personer - Wikipedia opplyser at det jobbet 913 personer i TV 2 pr januar 2017 fordelt på åtte ulike byer (Bergen, Oslo, Tromsø, Bodø, Trondheim, Ålesund, Stavanger og Hamar). Foruten alle nedtegnelser på papir omfatter den alle tilgjengelige elektroniske plattformer i fjernsynsselskapet. Begjæring nr 2 er ikke avgrenset i tid. Innholdsmessig er begjæring nr 2 begrenset til å omfatte vurderinger om lovligheten av TV 2s bruk av sakens 11 fotballkamper (dvs subsumpsjonen), eller Nyhetsunntakets vilkår etter loven (dvs lovtolkningen). Begge innholds-angivelser faller imidlertid utenfor tvistelovens bevisregler. I tillegg favner begjæringen svært mange personer, og antakelig svært mange ulike plattformer og formater. Viaplays begjæring nr 2 avslås.

Viaplays begjæring nr 3 omfatter "*eventuelle skriftlige instruksjoner eller retningslinjer internt hos TV2 knyttet til hvilke saker som skal publiseres med videoavspilling på TV2.no*" som var i kraft eller ble gitt i løpet av august 2022. Begjæringen finnes tilstrekkelig tidsmessig og innholdsmessig avgrenset. Saken gjelder tilgjengeliggjøring av ni av de 11 kringkastede kamputdrag, jf påstandens pkt 2. Retten finner at eksisterende skriftlige instruksjoner eller retningslinjer om hvilke saker som skal publiseres vil kunne være bærer av "*informasjon om relevante faktiske omstendigheter*" av betydning for saken. Begjæring nr 3 tas til følge.

Viaplays begjæring nr 4 omfatter "*eventuelt skriftlig materiale (herunder presentasjoner osv.) internt hos TV2 knyttet til redaksjonsmøtet som ble avholdt før serierunden helgen 19.-21. august 2022, der man så gjennom helgens kamper og gjennomgikk TV2s retningslinjer for bruk av bilder fra Viaplay.*" Begjæringen er tidsmessig og innholdsmessig konkret avgrenset, og knytter seg direkte til avgjørelsesgrunnlaget for

saksøktes beslutning om å sende utdragene omhandlet av påstandens pkt 1 bokstav g) og h). Begjæring nr 4 tas til følge.

Viaplays begjæring nr 5 og 6 omfatter "eventuelle skriftstykker (eposter osv.) fra utgavesjefer hos TV2 der det er tatt beslutning om bruk av Viaplays utdrag som omfattet av påstanden", samt "alle eventuelle skriftstykker (eposter osv.) der utgavesjefen hos TV2 har løftet spørsmålet om bruk av utdrag fra Viaplay til redaksjonell overordnet." Begjæringen er tidsmessig og innholdsmessig konkret avgrenset. Det er opplyst at beslutning om bruk av det enkelte kamputdrag er delegert til utgavesjef, og at denne skal "løfte" spørsmålet til redaksjonell overordnet "i tvilstilfeller". Saken gjelder om de beslutninger begjæring nr 5 og 6 omfatter er rettmessige i henhold til Nyhetsunntaket, eller rettsstridige. Tingretten er ikke i tvil om at eventuelle tidsnære skriftstykker fra den relevante beslutningstaker vil kunne være bærer av "informasjon om relevante faktiske omstendigheter" av betydning for saken. Begjæring nr 5 og 6 tas til følge.

Ingen av partene har problematisert nødvendig tids- eller ressursbruk vedrørende TV 2s oppfylning av begjæring nr 3-6, eller om dokumentene skal fremlegges ved original, utskrift eller elektronisk kopi. Begjæringenes eksistens og innhold har vært kjent siden stevning ble tatt ut 8 september 2022. Partene har fått frist til antatt avsluttende realitetsprosesskriv inneholdende vitneliste til henholdsvis 18 november for saksøker og 9 desember for saksøkte. Saksforberedelsen avsluttes mandag 19 desember 2022.

I mangel av andre holdepunkter fastsetter retten at bevistilgang som besluttet skal oppfylles uten ugrunnet opphold og senest innen onsdag 14 desember 2022, og at kopi av de etterspurte dokumenter fremlegges via Aktørportalen. Det er ikke anført at noen av begjæringene omfatter dokumenter inneholdende forretnings- eller driftshemmeligheter, jf tvisteloven § 22-12 (1).

Hovedforhandling i saken er berammet til oppstart 18 januar 2021. Ankefristen settes derfor til en uke, jf tvisteloven § 29-5 (2) bokstav a.

SLUTNING

1. TV 2 AS pålegges å legge frem eventuelle skriftlige instruksjer eller retningslinjer internt hos TV2 knyttet til hvilke saker som skal publiseres med videoavspilling på TV2.no som var i kraft eller ble gitt i løpet av august 2022.
2. TV 2 AS pålegges å legge frem eventuelt skriftlig materiale (herunder presentasjoner, eposter, notater osv.) internt hos TV2 knyttet til redaksjonsmøtet som ble avholdt før serierunden helgen 19.-21. august 2022, der man så gjennom helgens kamper og gjennomgikk TV2s retningslinjer for bruk av bilder fra Viaplay.
3. TV 2 AS pålegges å legge frem eventuelle skriftstykker (eposter, notater osv.) fra utgavesjefer hos TV2 der det er tatt beslutning om bruk av Viaplays utdrag som omfattet av påstanden.
4. TV 2 AS pålegges å legge frem alle eventuelle skriftstykker (eposter, notater osv.) der utgavesjefen hos TV2 har løftet spørsmålet om bruk av utdrag fra Viaplay til redaksjonell overordnet.
5. De plikter som er pålagt TV 2 AS i pkt 1-4 skal oppfylles uten ugrunnet opphold og senest innen onsdag 14 desember 2022. Pliktene i pkt 1-4 omfatter ikke TV 2s korrespondanse med interne eller eksterne advokater.
6. For øvrig frifinnes TV 2 AS fra krav om bevisfremleggelse (begjæring nr 2).
7. Ankefristen settes til en uke, jf tvisteloven § 29-5 (2) bokstav a.

Retten hevet

Per Kaare Nerdrum

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klart at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.